

Gedicht over de Jubileum lezing

20 jaar is een generatie lange tijd,
en niemand heeft waarschijnlijk spijt,
Van het oprichten van de vereniging.
Dat is en blijft een heel mooi ding.

Daarom voor de gelegenheid een boek
en als je dan een onderwerp zoek(t),
Kom je bij het centrum van ons dorp
en de omgeving, op een steenworp.

Wat ligt er een geschiedenis op Straet
en stel je iets voor bij alle praet,
Die er is gesproken en gelopen en gedaan
en ook vaak uren lang stilstaan.

De Hoogstraat als centrum en de kerk,
De hoogte is iets wat je duidelijk merk(t).
Een dam in de Werken, maakt de naam
Ons Werkendam, met een beetje faam.

Het dorp is al wel eeuwen oud,
De tijd van Schepenen en Schout,
Met edelen, een burcht en een kerk
en natuurlijk het vele zware werk.

Huizen bouwen deed men op Straet,
Maar het was niet veel meer waard,
Dan de opstal op andermans land,
Die de Heer van Werkendam verpand.

Na de vreselijke St. Elisabethsvloed,
Hadden de Werkendammers de moed,
Drooggevallen grond te ontginnen
en zo aan de uitbreiding te beginnen.

Vele legers zijn er ook bij ons geweest
en de reden was wel het meest
De strategische ligging aan de rivier
en het gaf de vrouwen veel plezier.

Huizen waren toen van hout en riet,
Dat gaf soms het nodige verdriet.
Een brand die ontstond soms erg snel
en voor veel bewoners kommer en kwel

Met tellen van de huizen was je zo klaar
en dat is ook niet zo heel erg raar.
Ruim 100 woningen telde het dorp slechts,
Allemaal op de Hoogstraat, links en rechts.

't Was allemaal moeilijk door zorgen,
De vrees voor ziekte, brand en morgen??
Men had niet veel, was zeker niet rijk,
Dat allemaal op de Hoogstraat of 's Heerendijk.

Rond 1.700 komt er de eerste winkel,
Met meubels, lampen en alles van sinkel.
Niet alles liep ook toen vlekkeloos,
Soms werd er zelfs iemand dakloos.

De glasblazer was een aparte man,
Je vraagt je af hoe het toch kan,
Dat dit beroep rendabel was,
Mooi was het zeker, dit speciale glas.

Winkeliers waren niet altijd zonder schuld,
Ook al was dat vaak wel verhuld.
Werd het te erg, dan nam men de benen
Dat kwam er nu van, van al dat lenen.

Misdaden kwamen vroeger ook voor,
Soms werd het een bloederig spoor.
Door een ruzie met sneeuwballen,
Kon je zomaar in het gevang vallen.

Jan Ammon is een verhaal apart,
Een zuinige knecht, hij spaarde hard.
Maar toen hij kwam te overlijden,
Waren het vreemden die zich verblijden.

Ja, ja, ook dat was in Werkendam
Wijn, brood, chocolade en ham,
Een feest voor allen, in de tuin,
Voorwaar, 't was gedaan met zijn fortuin.

Ook vreemde spullen kom je tegen,
Soms moet je wel eens overwegen,
Wat zou men daarmee hebben gedaan?
Het doet vaak wel erg rijk aan.

Dat was het verhaal van Straet,
Voor u nu snel naar huis gaat,
Vergeet niet het boek te kopen,
Want het gaat zeker goed lopen.

Live gedicht van Chris Baggerman